Адютантинъ, тъ, сщ. 1) штабъ или оберъ офицеръ при нѣкой генералъ, който приема порѫчкы тѣ да гы съобщава за испълнение дѣто трѣба. 2) офицеръ който управя канцелариѭ тѣ на полка.

~~аждеръ, нѫ с 1) змѣй, хала 2) аждерха конь кримат~~

Азбука и азбукы сщ. цѣлый низъ на буквы тѣ (словата) 2) учебна книжка за буквы тѣ; букварь.

~~Азбуковникъ стар. вм. букварь~~

~~Азбуковенъ, на, но, стар. вм. азбученъ.~~

Азбученъ, на, но, прл. който ся относи до азбукѫ тѫ, написанъ наредъ по азбука.

~~Азбучникъ — ца сщ. който учи азбукы, буквы тѣ.~~
~~Азва стар. = язва, рана; струпей, цирей, дупка.~~
~~Азиятинъ — ка, сщ. 1) отъ азия, жителъ на азия, 2) човѣкъ грубъ и сластолюбивъ~~
Азгѫнъ тур. вироглавъ, свирѣпъ, неукротимъ; невъздържливъ
~~човѣкъ съ грубъ и сластолюбивъ нравъ.~~
Аздисвамъ — самъ и — дишъ, развелнявамъ ся, развирѣпявамъ ся, лавамъ вироглавъ, 2) за рана, подбедрилася, подлютила ся.
~~Азиятщина сщ. грубо и сластолюбиво поведение~~
~~Азе, зи, ека, ика, икана, иканакъ — азъ.~~
~~Азмацукъ сщ. родъ диво зеленище за сала.~~
~~Азство сщ. нова дума отъ азъ 1) егоизъмъ, себечувствие 2) сѫщество, сѫщность; собственность.~~

Азна = хазна.

Азно сщ. 1) стар. одрана кожа, кожанъ мѣхъ, мѣшина, мѣшинена кесия за пары; кърдумикъ, мѣшинена торба (рус. бурса отъ вѵрса гр.) 2) тожь що азна, хазна. „И кладохѫ во царското азно." 3) имотъ, богатство, пары: „Ималъ кральтъ до три кулы азно.

Азъ ~~мѣст.~~ Старото име на първѫ тѫ букви: „азъ ~~да~~ какво е не знае"; „азъ ~~да види на~~ ~~дожачи~~ азъ е празъ ~~(не подвитъ ~~авенъ) аще не прочетъ~~"~~ не му отбиралъ"; „~~изучилъ~~ околъ аза, ~~търгналъ~~ ходи по перваза." посл.

Азъ мѣст. „азъ съмь кой съмь"; „азъ буки тѣ два." Поси изговаря ся различно: асъ, язъ и яке, по често я; още езъ и есь; азе-зи, язе-зи, азека, язека, азекана, язекана, азеканякъ и азеканака. — Употрѣбява ся неправилно по плеоназмъ вмѣсто мене въ дат. и вин. азъ ми ~~кажи~~ сегини, азъ ми иде; азъ мя пытатъ азъ мя казватъ.

Азлъкъ тур. засипъ и посипъ у старыты пушкы.

Ай межд. при охкание отъ болѣсть, и при очудвание ай, ай, ай 2) при вайкание и ядосвание за нѣщо: ай да ся не види, ай да ся очудре, ай да ся усмяди.
~~Азмакъ и хазмакъ тур. трѣсей — ище, потрѣсъкъ, мочорливо мѣсто, — чаръ, блато, глибъ.~~
~~азмакъ~~
3) За подтвърждение вм. хай-хай. 4) За принуждение вм. хай и хайде. 5) За повыкване вм. хейзей, ой: хай ой тукъ.
„ай отъ тува грѣшна майко" (хайде махни ся)
„ай ти тебе, кральо отъ Будима" ой тя тебе.
ай вы вые двѣ млады невѣсти. Нар. пѣс.

Айгъръ и хайгъръ с. пастухъ, бедухъ; нескопенъ конь въ чер
2) Айдѣ = хайдѣ, хѣ дѣй. [дѣта; = хергеле.
4) Айлякъ тр. мѣсечина, мѣсечна плата; ст. оброкъ-кы.
1) Айдукъ = хайдукъ = тинъ
3) Айлакъ = лакаякъ, праздень, безъ работа; ~~празно върве~~ парапетъ.
8) Айранъ = хайранъ, мѫтеница, бутаница, рѣганица, бъркаеница, мѫтеница
5) Айлякъ тр. = хытъръ.

Айнаджия, неправъ, присторникъ

Айнаджилякъ, съ ... съдѣя

~~а, е, ида, ~~

Аждеръ и аждерхъ = 1) змѣй, хала 2) какъвъ е аждеринъ той, за немирникъ, ~~ата~~ пакостникъ 3) аждерха, конь крипатъ.

Азе, ~~азека~~ ази ~~аз~~ (азъ си) = азъ

Азиятинъ 1) отъ азия, жителъ на азия 2) човѣкъ грубъ и сластолюбивъ

Азиятщина (сщ) грубо и сластолюбиво поведение.

Азмацукъ и хазмацукъ, зеленище ~~до~~ ~~ве~~ за сала ~~добро младо~~ = шющянъ

Азмакъ тур. трѣсей, — ище, потрѣсище, потрѣсъкъ, мочорливо мѣсто, мочоръ — чаръ, — чоракъ, блатисто мѣсто, глибъ 2) глибавъ, блатисъ потокъ

~~хай и хайхурре~~